

δίκαιο

δίκαιο, το, ουσ. [ουδ. του επιθ. δίκαιος], το δίκαιο· βλ. και λ. δίκιο·

- είναι του οθωμανικού δικαίου, βλ. λ. [οθωμανικό](#)·

- το δίκαιο του ισχυρότερου, λέγεται όταν κάποιος, που έχει μεγαλύτερη υλική δύναμη, επιβάλλει δια της βίας την άποψη ή τη θέλησή του σε κάποιον, που έχει μικρότερη δύναμη: «οι Η.Π.Α., ως η μόνη υπερδύναμη από το 1990, έχει την αλαζονεία να επιβάλλει το δίκαιο του ισχυρότερου || οι Η.Π.Α. και το Ν.Α.Τ.Ο. επέβαλαν τις απόψεις τους στο Κόσσοβο, εφαρμόζοντας κατά της Γιουγκοσλαβίας το δίκαιο του ισχυρότερου»·

- το οθωμανικό δίκαιο, βλ. λ. [οθωμανικό](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας